Зміями розкидається від заграви —
Блискучими й глибокими зміями —
Зміями огневими — на барви,
Вкриті чорним простирадлом, вії.
Це було вночі — може тому
Не було видно ненажерних натовпів —
Ніч схилялась до небо божественного,
І одірвана вивіска бряжчала: на тобі.
Може тому тремтіли дівочі вії
Ненажерний світ — в ясній сльозі без барви— і
Небо страшносудило огневими зміями,
Небо розкидалося загравами.

3–II–920. Київ.